

ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

(ΤΣΑΓΚΑΤΟΣ ΜΑΝΩΛΗΣ 2018)

(οι γυναίκες περιποιούνται τους τραυματίες)

ΑΓΓΕΛΙΚΩ: Καίτη, φέρε γάζες και παυσίπονα.

ΚΑΙΤΗ: Πάω, τέχω, πάω τέχω! Άζες, ίπονα, άζες, ίπονα!

ΣΟΦΙΑ: Ω θεέ μου! Δεν μπορώ άλλο να βλέπω αίματα και νεκρούς.

ΛΟΥΚΙΑ: Κουράγιο ρε κοπελιές! Πρέπει να αντέξουμε. Να ιατρέψουμε όσους περισσότερους μπορούμε.

ΑΓΓΕΛΙΚΩ: Καίτη, ακόμα;

ΚΑΙΤΗ: Έχομαι, τέχω... έχομαι, τέχω. Γάζες, μοφίνη... γάζες μοφίνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ: Δες το καημένο το παλληκάρι... Τόσο νέο και όμορφο... και έχασε το χέρι του στη μάχη. Τι θα απογίνει...

ΛΟΥΚΙΑ: Κρίμα, πολύ κρίμα! Για σκέψου και τη μάνα του. Αυτή τη στιγμή δεν ξέρει τι χαμπέρια τήνε περιμένουν; Αγωνιά, προσεύχεται και ελπίζει για τον γιο της.

ΣΟΦΙΑ: Αχ... τη δύσμοιρη! Κι αν έχει και γυναίκα το παληκάρι; Κι αυτή θα αγωνιά και θα προσεύχεται για τον γενναίο της άντρα. Μα κι αυτός; Από εδώ και στο εξής αλλιώςτικη θα είναι η ζωή του.

ΛΟΥΚΙΑ: Ανάπηρος πολέμου! Και πόσα ακόμα παλικάρια χάθηκαν τόσο νέα... είχαν τη ζωή μπροστά τους!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ: Καταραμένος πόλεμος! Καταραμένε Χίτλερ! Κάθε μέρα μας σκοτώνεις! Μας στερείς τη ζωή και τη λευτεριά μας!

ΚΑΙΤΗ: Φουτούνα στον Χίτε... φουτούνα στον Χίτε.

ΕΥΤΕΡΠΗ: Κάντε στην άκρη κοπελιές! Κι άλλος τραυματίας! Ανοιξτε χώρο.

ΑΓΓΕΛΙΚΩ: Βάλτε τον εκεί. Πού τον βρήκατε;

ΕΥΤΕΡΠΗ: Σερνόταν μέσα στο δάσος.

ΓΕΩΡΓΙΑ: Σερνόταν ο καημένος. Σχεδόν είχε χάσει τις αισθήσεις του.

ΣΟΦΙΑ: Έλα, ακουμπήστε τον εδώ!

ΑΓΓΕΛΙΚΩ: Μα για περιμένετε... Αυτός δεν είναι Έλληνας! Είναι Γερμανός!

ΚΑΙΤΗ: Μανός, μανός, μανός, μανός!

ΣΟΦΙΑ: Παναγία μου! *(τον αφήνει από τα χέρια της)*

ΓΕΩΡΓΙΑ: Το ξέρουμε. Το καταλάβαμε όταν μας ψέλλισε δυο λέξεις.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ: Και τι τον φέρατε μωρέ εδώ; Εχθρός μας είναι....

ΕΥΤΕΡΠΗ: Λόγια μίσους μη ξεστομίζεις Παναγιώτα! Ορκιστήκαμε να βοηθάμε όλους τους ανθρώπους. Άνθρωπος δεν είναι κι αυτός;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ: Ε δεν θα το έλεγα... Ζώα είναι αυτοί οι Γερμανοί! Ζώα με νύχια και κοφτερά δόντια που μόλις δουν αδύναμο τον ξεσκίζουν.

ΚΑΙΤΗ: Ζώα, ζώα, ζώα!

ΛΟΥΚΙΑ: Έχει δίκιο η Παναγιώτα. Αυτοί σκοτώνουν τους άντρες μας κι εμείς θα τους κάνουμε καλά;

ΣΟΦΙΑ: Α πα πα πα! Καλέ να κάνουμε ότι δεν τον είδαμε! Ας τον αφήσουμε στο δάσος!

ΕΥΤΕΡΠΗ: Έχουν κάποιο δίκιο τα λόγια σου Λουκία. Αλλά δεν θα γίνουμε σαν κι αυτούς. Ο Χριστός είπε να βοηθάμε ακόμα και τον εχθρό μας.

ΣΟΦΙΑ: Κι άμα ξυπνήσει και μας σκοτώσει όλες;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ: Δεν θα ξοδεύουμε τα φάρμακα και τα γιατρικά γι αυτόν εδώ! Για τους Έλληνες και τους συμμάχους μας μόνο αυτά αρκούν.

ΑΓΓΕΛΙΚΩ: Το μίσος και η πίκρα σας έχει θολώσει το μυαλό. Ελληνίδες είμαστε μωρέ και έχουμε δείξει ανωτερότητα και θάρρος στους αιώνες. Από τα εδάφη τούτα γεννήθηκε ο πολιτισμός. Δεν μας πρέπει συμπεριφορές βαρβάρων.

ΛΟΥΚΙΑ: Βάρβαροι είναι αυτοί...

ΚΑΙΤΗ: Βάβαοι... βάβαοι...

ΑΓΓΕΛΙΚΩ: Ναι, βάρβαροι είναι! Όμως εμείς θα τους δείξουμε με τον παράδειγμά μας και τον ανθρωπισμό μας ότι με λάθος χώρα τα έβαλαν.

ΣΟΦΙΑ: Κοπελιές ο Γερμαναράς κουνιέται!

ΚΑΙΤΗ: Αγιά μου, αγιά μου, αγιά μου! νιέται, νιέται...νιέται!

ΕΥΤΕΡΠΗ: Σωπάτε συφοριασμένες! Ο άνθρωπος είναι του θανατά! Τι φοβάστε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ: Κακό σκυλί ψόφο δεν έχει!

ΑΓΓΕΛΙΚΩ: Σύρε Καίτη να φέρεις επιδέσμους να περιποιηθούμε τον τραυματία.

ΚΑΙΤΗ: Τέχω, εδέσμους... τέχω, εδέσμους!

ΛΟΥΚΙΑ: Έχεις δίκιο Αγγελικώ! Άνθρωπος είναι μωρέ κι αυτός. Άλλοι τον έβαλαν να μας πολεμά! Σα μα αυτός δεν έχει χάσει οικογένεια και παιδιά;

ΕΥΤΕΡΠΗ: Κακός ο πόλεμος! Συμφορές και στεναχώριες μόνο φέρνει!

ΓΕΩΡΓΙΑ: Κοπελιές, ο Γερμανός κάτι θέλει να πει!

ΚΑΙΤΗ: Ιστέ μου, ιστέ μου, ιστέ μου!

ΓΕΡΜΑΝΟΣ: Vielen Dank und sorry

ΓΕΩΡΓΙΑ: Τι λέει μωρέ; Εσύ Ευτέρπη που ξέρεις λίγα Γερμανικά κατάλαβες;

ΕΥΤΕΡΠΗ: Ναι. Ο Γερμανός είπε: Σας ευχαριστώ και συγγνώμη!

ΑΓΓΕΛΙΚΩ! Είδατε κοπελιές! Η προσφορά μας αναγνωρίζεται και από τους εχθρούς μας! Η ανθρωπιά θα νικήσει τον πόλεμο!

ΣΟΦΙΑ: Καμιά θυσία δεν πάει χαμένη!

ΓΕΩΡΓΙΑ: Τίποτα δεν πάει χαμένο, στη χαμένη σου ζωή. Το όνειρο σου ανασταίνω και το κάθε σου γιατί!

(τραγούδι)